

De Regenboog

RTC De Bidon, Roosendaal

WALNUT
INDUSTRIES EUROPE

TY-GARD2000®
CARGO RESTRAINT SYSTEM

 **Fietsen
Schenk**

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave.....	1
RTC De Bidon	2
Voorwoord	3
De Draai Tour Classic.....	4
Tour de France kanjers.....	6
Ritverslag 21 mei 2017	7
Fietsvakantie Barcelonette.....	10
Ritverslag 3-daagse Veluwe.....	29
Ritverslag 5 juni 2017	36
Ritverslag 11 juni 2017	40
Ritverslag 18 juni 2017	42
Ritverslag 25 juni 2017	46
Ritverslag 2 juli 2017	49

RTC De Bidon

Algemeen:

- Opgericht 29 juli 1971 en Ingeschreven bij de Kamer van Koophandel te Breda onder nummer 40280796
- Website: www.debidon.nl Email: info@debidon.nl
- Contributie € 70,00 per jaar, te voldoen vóór 1 maart lopend jaar.
- Rabobank Roosendaal rekeningnummer NL20RABO0184303478
- Clublokaal Café Huis Ten Halve, Kruisstraat 60 Roosendaal, tel.nr.: 0165-533343

Samenstelling bestuur:

- Voorzitter: Luc Aerts
tel.nr.: 06-42659333
- Penningmeester: René Schepers
tel.nr.: 06-50691995
- Secretaris: Vacant
- Vicevoorzitter: Leon van den Eijnden
tel.nr.: 06-5164856
- Bestuurslid: Wim Rommens
tel.nr.: 0165-557154
- Ondersteunend lid: Pieter Heijmans
tel.nr.: 06-29172290

Voorwoord

Beste mede Bidonners,

Zie hier de zomervakantie uitgave van de Regenboog. Naast een aantal ritverslagen vinden jullie in deze uitgave ook een uitgebreide verslaglegging van de fietsvakanties Barcelonette en de driedaagse in de Veluwe.

Verder wil ik er op wijzen dat jullie op zondag 30 jullie ook nog de mogelijkheid hebben om deel te nemen aan de “De Draai Tour Classic” (weg + mtb). Verder info hierover zie <http://dedraai.nl/dedraaitourclassic/> Uiteraard hebben we op deze datum ook weer een mooie Bidon rit voor jullie in petto. (Alphen – Grenslandroute 120 KM, vertrek 07:30) Kortom, volop keuze om op deze dag een mooie afstand te kunnen fietsten.

Verder heeft onze sponsor Walnut Industries Europe gedurende de afgelopen maanden een nieuwe website en diverse sales tools ontwikkeld. De website (www.ty-gard.eu) is onlangs “live” - gegaan. Hierbij wil ik jullie leden vragen eens deze site te bezoeken; dat helpt i.v.m. de zoekmachines. Daarnaast geeft het een goed beeld wat het bedrijf nu eigenlijk precies doen voor de kost. Ik hoop dat de nieuwsgierigheid jullie hiermee is geprikkeld. Iedere bezoeker (click) op deze site helpt! Als tegenprestatie trakteert Walnut bij eerstvolgende gelegenheid al onze leden die de site hebben bezocht.

Tenslotte hebben we nog voor een aantal ritten voorrijders en chauffeurs nodig. Kijk hiervoor op de site en meld je aan bij het bestuur. Iedere hulp is welkom! Alvast dank hiervoor. Ik wens jullie hierbij nog veel zonnige dagen en een mooie (fiets-)vakantie toe.

Luc Aerts

De Draai Tour Classic

31 JULI DE DRAAI
30 JULI
DE DRAAI
TOUR
CLASSIC

Alle weg toertochten gaan door onze mooie regio West-Brabant. De langste route loopt onder andere via de Moerdijkbrug en de Kiltunnel.

De kortste MTB route is bijzonder en gaat voor 80% over onverhard terrein binnen de stadsgrenzen van Roosendaal. De langste MTB route biedt veel uitdaging voor doorgewinterde bikers en koppelt op fraaie wijze de trails rond Bergen op Zoom, de klimmetjes van Huijbergen en de Rucphense Heide aan elkaar.

Alle afstanden zijn uitgepijld, behalve de mountainbiketocht van 75 km, deze zal op GPS worden verreden.

© Petra Huijsmans

Voor iedereen die graag fietst, op de weg of in het bos, heeft De Draai iets leuks in 2017! Dit jaar zetten we namelijk een nieuwe koers in en bij deze koers hoort ook een avontuurlijke wielerdag op 30 juli. We organiseren dan een aantal leuke toertochten over diverse afstanden, dus voor ieder wat wils. Zo kun je op zondag alvast "warmdraaien" op weg naar de traditionele Draai-maandag! Het complete wielersprogramma vind je op onze website.

Er zijn 2 soorten toertochten:

WEG TOERTOCHT

Drie afstanden (90, 130 en 170 km)

MOUNTAINBIKE TOERTOCHT

Drie afstanden (35, 55 en 75 km)

- De start/finish is op Kade Roosendaal (Bij de officiële start/finish van De Draai).
- Inschrijven online en op de dag zelf mogelijk.
- Voldoende verzorgingsposten met sportdrink en voeding.
- Na de finish toegang tot VIP paviljoen (fan- en businessmiddag).
- Aansluitend de mogelijkheid om te genieten van een drankje en een pastabuffet.
- Deelnemers ontvangen na afloop een leuke goodiebag!
- Voor bedrijventeams is er een netwerkprogramma met ontvangst voor en na de toertocht.

DE KAAIMANNEN

MEER INFO: DEDRAAI.NL/DEDRAAITOURCLASSIC

WALNUT

INDUSTRIES EUROPE

TY-GARD 2000®

CARGO RESTRAINT SYSTEM

Tour de France kanjers

Bauke Mollema

Dylan Groenewegen

Ritverslag 21 mei 2017

Tijdrit

RTC de Bidon

20 mei om 04:26 · 🌐

Zondag staat de tijdrit op het programma voor de leden van RTC de Bidon. We rijden eerst een opwarmrondje van 60km, gevolgd door een tijdrit van 10km op de Wallen in Nispen (2 rondjes van 5km)

Zondag 21 mei is de dag van de tijdrit (en het ritje vooraf). Rond 8 uur zijn er ondanks het prachtige weer slechts een vijftiental Bidonners die klaar staan voor vertrek. Deze magere opkomst komt waarschijnlijk doordat de dag ervoor een aantal Bidonners een toertocht in de Ardennen hebben gereden "over licht geaccidenteerd terrein". Jan de Rooij en Gerard Konings nemen het initiatief voor het kopwerk. Het rondje voert ons via Nispen, Essen-Hoek en Huijbergen richting Hoogerheide. Bij de rotonde bij de kerk moeten sommigen even inhouden omdat een auto gebruik maakt van zijn recht op voorrang. Via Calfven gaat het naar Ossendrecht waar we de Oude Dijk opdraaien. We zijn daar zeker niet de enige. Voor ons zien we diverse groepjes rijden richting Zeeland. Het blijken deelnemers te zijn aan de toertocht van Heidestoempers over de Zeelandbrug. Zo ver gaan we het niet maken.

Via Woensdrecht rijden we naar Korteven waar we over die verdoemde klote klinkers gaan. Na een kleine 60km komen we aan op de Wallen in Nispen waar we alvast het rondje van de tijdrit verkennen.

Jan Verbocht heeft ondertussen de koffie al klaar staan. Tijdens de koffie wordt er al druk gespeculeerd of het busje dat iets verderop staat te posten, een UCI-busje is. Zou het dopingcontrole zijn, controle op motortjes? Nico van Est neemt het voortouw om het busje eens van dichtbij te gaan bekijken. Het blijkt geen UCI-busje te zijn, maar zijn eigen klus bus. Hij voert daar de inmiddels bekende wisseltruc uit, en komt terug met een tijdrifiets. Die enkeling die nog dacht kans te maken (sorry Pieter Heijmans) z'n moraal is gelijk weg als hij Nico aan ziet komen rijden.

De tijdrif

Ja bij de koffie wordt er al geginnegapt, dat er dopingcontrole is. In deze discussie neemt Jann Hendrickx het voortouw. Kennelijk kent hij dit soort busjes vanuit de tijd dat hij nog koerste. Tijdens de koffie nemen Pieter van Zeggeren en Piet Raaymaekers de namen op van de mannen, die aan de tijdrif gaan deelnemen. Jammer genoeg melden zich maar 6 man. Enkele gaan nog een ritje uitrijden, de anderen op huis aan. Ook titelhouder Gerard Konings ziet af van deelname, hij is verkouden zegt hij.

Waar is de tijd, dat er meer dan 20 deelnemers bij de tijdrif waren. Is het gebrek aan durf, gebrek aan grinta - zoals de Belgen zeggen – of meer gemakzucht en geen zin om je echt in te spannen. Het gaat maar om 9.8 km !!!

Nico is plotseling verdwenen. Even later komt hij aanrijden met een tijdrifiets met dicht achterwiel. Dat wordt knallen dus. En dat blijkt. Hij start als derde en loop al snel Leon in, die bijna een verkoudheid oploopt, zo komt hij voorbij fluiten. En in 2e ronde overkomt de als eerste gestarte Pieter hetzelfde vlak voor de finish. Maar Nico... het is je gegund. Jij wil je tenminste nog eens goed platleggen. En we zijn blij, dat je meegaat met de Driedaagse. We weten nu, wie er op kop mag op de Lekdijk en de Waaldijk bij tegenwind. Krachtpatser Luc wordt evenals vorig jaar tweede op eerbiedige afstand. De anderen zitten vlak bij elkaar. Dank nog aan de beide tijdwaarnemers.

Uitslag

uitslag tijdrit Wallen 21 mei 2017

9,8 km

		ronde1	ronde2	eindtijd	gemiddelde
1	Nico van Est	6:57	6:59	13:56	42,2
2	Luc Aerts	8:18	8:11	16:29	35,7
3	Pieter Heijmans	8:42	8:22	17:04	34,5
4	Toon van den Broek	8:47	8:28	17:15	34,2
5	Leon van den Eijnden	8:41	8:34	17:15	34,1
6	Jan de Rooij	8:51	8:44	17:35	33,4

Nico, van harte gefeliciteerd met je verdiende overwinning. Strak gereden met 42,2 km/h. Bij de volgende tijdrit, geven we je 50 kilo extra ballast mee. Wellicht dat we dan nog kans maken.

Bouwbedrijf van Est, ook gespecialiseerd in tijdritten en wint altijd 😊

BOUWBEDRIJF VAN EST

- renovatie
- onderhoud
- niewbouw
- metselwerk
- tegelwerk
- stucwerk
- werkvoorbereiding

06-38910604

info@bouwbedrijfvanest.nl

Fietsvakantie Barcelonnette

Verslag fietsvakantie Barcelonnette 27 mei-3 juni 2017

De heenreis naar Grenoble en col de St Nizier.

Klokslag 5.00 uur staan we op het verzamelpunt bij het tankstation bij de Wouwse Tol. Nico en Jan V als chauffeur. Het belooft een mooie dag te worden, niet te warm ook, goed om te reizen. Het gaat vlot en om 14.45 uur staan we bij ons eerste hotel in Sassenage, een dorp vlak bij Grenoble. Na het inchecken nemen we een drankje en stappen op de fiets om de benen na de lange zit wat los te rijden. Na de eerste vlakke kilometers gaat het bij het dorp Seyssinet omhoog lopen naar St Nizier de Moucherotte. Gelijk al een klim van 13 km. We gaan van 215m naar 1168 m hoogte.

Voor mij de eerste klimkilometers van dit jaar en met de naweeën van een stevige bronchitis een week geleden en de revalidatie na de hartoperatie, is het afwachten hoe het gaat. Daarom begin ik heel voorzichtig en rustig aan de klim en zijn de anderen al snel uit beeld. En het valt niet mee, die eerste kilometers, al gelijk enkele steile stukken, op de kaart aangeduid met 2 pinnekes. Het is warm hier en ook de rug geeft flink last, het gevolg van de hele dag in de zelfde houding achter het stuur zitten. Halfweg de klim zie ik in de verte een Fransman in een blauw shirt een bocht nemen. En ik loop op hem in, dat stimuleert toch een beetje en het begint beter te lopen. Maar als ik dichterbij kom zie ik dat het Jan Schrauwen is. Die zit op een grote plaat stevig te duwen. Als ik bij hem kom, weet hij te vertellen, dat hij de ketting niet op het laatste kransje kan krijgen. Das dus flink duwen en trekken.

Boven staan de anderen al te wachten en na een flinke hoestbui mijnerzijds nemen we een verfrissend drankje. Dan gaat het terug naar beneden, een zeer mooie en goed lopende afdaling naar Lans en Vercors

en daarna verder naar het dal bij Grenoble. Na 52 km staan we weer bij het hotel. Omdat het restaurant deze dag is gesloten, krijgen we van de receptie een adres van een ander restaurant in de buurt. Na het douchen gaan we onder leiding van de gps op de telefoon van Nico op zoek naar eten. Restaurant "La Bariolle" is zeker aan te bevelen, want het diner en de wijn zijn voortreffelijk. Het is een prima afsluiting van de eerste geslaagde dag.

Jan V.

Zondag 28 mei: naar Barcelonnette en Col de St Jean.

Na het ontbijt gaan we om 8.40 uur op pad naar Barcelonnette, een afstand van ± 200 km. Maar wel grotendeels over secundaire wegen. En dat schiet niet erg op in de bergen. We arriveren bij ons tweede hotel "Le Cheval Blanc" (het witte paard) in het centrum van Barcelonnette om 12.00 uur. Het is even zoeken in de smalle straatjes met overal éénrichtingsverkeer. We lunchen in het hotel, waarbij iedereen een slaschotel bestelt, behalve Toine. Die geeft de voorkeur aan een 'plat du jour'. En dat is wel heel uitbundig en heel veel zo vlak voor een fietstocht! Net na 2 uur stappen we op de fiets voor een tocht over de Col de St Jean. Vanaf Barcelonnette loopt het de eerste 25 km licht bergaf. Maar er staat een stevige tegenwind in het dal. Bij de eerste splitsing begint de klim over een afstand van 10 km. Hier begint het lichtjes omhoog te lopen. Bij de tweede splitsing wordt het steiler, maar het blijft een egaal stijgingspercentage, een 'loper' zoals dat in het fietsjargon heet. We blijven bijeen en komen als groep boven op de top van de Col de St Jean, op 1333 m. Dan volgt weer een mooie en gemakkelijke afdaling naar het dorpje Selonnet.

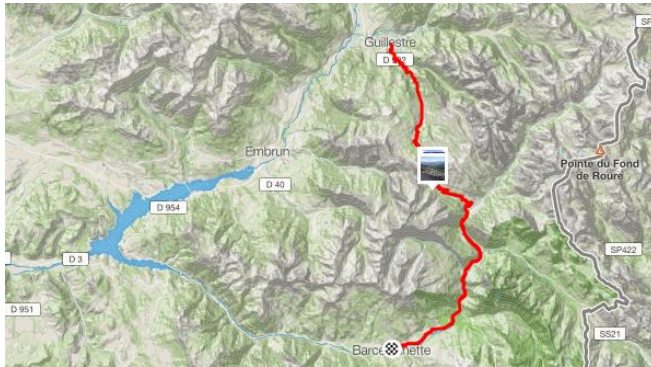
Daar gaat het even mis. Bij een brug twijfelen we of we daarover moeten of rechtdoor een klein boerenweggetje in. En we kiezen de verkeerde route. Even verder zie ik een paal met daarop de aanduiding van de weg: D1. En dat verkeerd. Dus terug en toch dat smalle weggetje in. Enkele

kilometers verder gaan we rechtsaf naar de Col de Fillys. Dit is een klim over 6 km naar een hoogte van 1322 m. Deze is veel lastiger dan de eerste klim, veel onregelmatiger met steile stukken boven de 10%. En bovendien een slecht, hobbelig wegdek op vele plaatsen. Dat maakt ook de afdaling lastig en gevaarlijker, dus maar rustig naar beneden. In het dal bij La Bréole komen we weer op de hoofdweg richting Barcelonnette.

Omdat we toch redelijk uitgedroogd geraken, stoppen we in La Lauzet, een klein dorpje op 23 km van het einde, voor een verfrissend drankje. En dat pakt verrassen goed uit. Want Jan Schrauwen gaat even naar binnen en roept, dat we moeten komen kijken. De TV staat aan en we vallen met de neus in de boter. We zien de laatste kilometer van de tijdrit van Quintana in de Giro. Als die op 500 m van de meet is, zien we Dumoulin uitbundig beginnen te juichen: de buit is binnen en wij - tot verbazing van de aanwezige Fransen - wij juichen mee. FANTASTISCH..... Onze dag kan nu niet meer kapot. Soepeltjes en met de wind in de rug nu, rijden we naar Barcelonnette. Om 18.30 uur zijn we in het hotel. De dag sluiten we af met een prima diner. Daarna naar bed, morgen wacht een steviger 'hupke', de Col de Vars.

Jan V.

Maandag 29 mei: Col de Vars

Dag 3 en dus ook al weer het 3^e ritje van de week. Op het programma vandaag de eerste echt serieuze col van naam. Niet dat de vorige beklimmingen naar St Nizier en de 2 "colletjes" van zondag niet serieus waren, want ook die werden gevoeld door de benen. De route van vandaag is een heen en weertje naar Guillore, daar tussen in ligt echter wel de Col de Vars.

(De **Col de Vars** is een 2109 meter hoge bergpas in de Franse Alpen die de verbinding vormt tussen Saint-Paul-sur-Ubaye en Vars. De pashoogte vormt de grens tussen de departementen Hautes Alpes en Alpes de Haute Provence.)

Ik zelf (Nico) had eerste deel van de route (Barcelonnette tot de Top van Col de Vars) auto dienst. De beide Jannen (Schrauwen en Verbocht) namen ook een deel van de route plaats achter het stuur van de volgauto. Extra bijzonderheid van de route van vandaag is dat dit jaar de Tour onze route van vandaag volgt in de 18^e etappe van Briancon naar de Col du Izoard. Dit gaat gebeuren op 20 juli. De etappe komt door Barcelonnette en wij volgende dus tot aan Guillestre het parcours. Dat de Tour langs gaat komen was te merken aan alle weg werkzaamheden. Er ligt op vele plaatsen al een mooi nieuw laagje asfalt of wordt op dit moment aangelegd.

De beklimming vanuit de kant van Barcelonnette kenmerkt zich door een lange aanloop, dan een kilometer of 6 waar het een relatieve loper is. Echter de laatste 5 km zijn knalhard, die lopen bijna continue aan 10% omhoog. Nadat iedereen aangekomen was op de top, kon ik van schoenen wisselen en aan de afdaling op de fiets beginnen. Daar zag ik al dat de zijde vanuit Guillestre een ander karakter had. Boven in een loper en juist onderin (eerste 6 km) het zwaarste stuk. Dit in combinatie met het warme weer ging het een zware klim worden.

In Guillestre aangekomen gingen we op zoek naar een terras voor koffie, maar kwamen we eerst in een soort van weekmarkt terecht. Dat werd dus een stukje lopen, nooit lekker op fietsschoenen...Na de koffie werden de fietsen weer opgezocht en na paar honderd meter begon de klim. Het was onder in het dal zeker een graad of 30 en dat maakte, dat de eerste kilometers nog moeilijker aan voelde. Na een kilometer of 6 (gem 9%) werd de klim langzaam wat gemoedelijker met zelfs een stukje afdaling. In het dorp Vars kregen we echter nog een fors stuk van bijna 10% voor de kiezen. De laatste paar kilometer waren weer minder stijl maar hier blies de wind wel vol tegen.

Na weer verzameld te zijn boven had iedereen iets extra aangetrokken, omdat het boven toch stuk frisser is dan in het dal. Jan Verbocht haalde zijn fiets weer van het dak en reed laatste stuk van de route op de fiets. Tot aan Barcelonnette is het nu hoofdzakelijk in dalende lijn. Echter vanaf La Condamine draaiden we weer het dal van de Ubaye in en hier staat in 95% procent van de gevallen in de middag een stevige westen wind. Dus het liep wel beetje omlaag maar de wind was wel vol tegen. Net na 15 uur waren we terug.

Resultaat van vandaag:
Precies 100 km met 2092 hoogte meters.

Na de rit werd er verzameld op het terras van *Hotel Bar Le Choucas*. Daar werd op bescheiden wijze de verjaardag van Gert-Jan gevierd. Dit zou de komende week ook zo'n beetje de vaste stek te worden voor een versnapering (aanvullen van energie) in de vorm van een stevige pot bier en een broodje.

Nico

Dinsdag 30 mei: Col d'Allos- Col de Champs – Col de la Cayolle

Vandaag een klassieker, 124 km te beginnen met de Col d' Allos. In de volgauto zit Twan voor de eerste klim. Rond negen uur gaan we rijden en over de brug gaat het al snel stevig bergop. Gemiddeld is de klim 7% met 1112 hoogtemeters over 19 km naar een hoogte van 2247 m. Na een kleine 2 uur komen we boven netjes op volgorde van leeftijd. Op de top wisselen Twan en Jan S. van plaats in de auto. Nadat iedereen herstelt is, gaan de jasjes aan en dalen we aanvankelijk over smalle en bochtige wegen met zeer diepe afgronden zonder beveiliging naast de weg. Voor de renners minder een probleem dan voor de chauffeur. Hij komt met het klamme zweet in handen naar beneden. Een tegemoetkomende vrachtwagen en een voorzichtige camper voor hem hielden hem zodanig op, dat de fietsers meer dan 10 minuten wat ongerust stonden te wachten in het dorpje Allos, halfweg de afdaling. Daarna loopt het vlot naar Colmars in het dal. Op een zonnig terras wordt genoten van de koeken een de drankjes.

Na de koffie komt onmiddellijk de tweede klim voor de wielen, de Col des Champs, een klim van 12 km voor 860 hoogtemeters. Er wordt weer van chauffeur gewisseld en Gert- Jan klimt achter het stuur. En die zijn we al direct kwijt, want de afslag naar de col is een klein weggetje, dat meer lijkt op een oprit. Gelukkig komt hij er snel achter, dat hij fout zit. De Col de Champs is een mooie klim, die naar het einde toe afvlakt. Boven gekomen staan de snelle mannen al te popelen om naar beneden te rijden. Want het is erg fris in de open vlakte boven de 2000 m. Jan S gaat weer achter het stuur omdat zijn achterwiel hapert bij het freewheelen. Het gaat als een sneltrein naar beneden over een gemakkelijke afdaling. Beneden in St Martin is een stop gepland voor een welverdiend drankje. Maar niks..... alles behalve een terras te vinden. En hier begint direct de volgende klim. Daarom maar naar het volgende dorp, Entraunes, enkele kilometers verder omhoog. Daar vinden we wel een terras en kunnen we bijtanken.

De derde col van de dag is de Col de la Cayolle. Deze gat naar 2327 m over een afstand van 21 km met 1312 hoogtemeters. Jan S. vermaakte zich zo achter het stuur, dat hij had besloten de volgwagen te blijven besturen. Jan V. had ook aangegeven deze klim over te slaan, maar gaat door tot halfweg door om na 85 km te stoppen. De andere jongens snellen naar boven, niet moe te krijgen. Vooral Gert-Jan heeft er zin in, voor hem is het pas de tweede klim van de dag. In de laatste afdaling is het nog goed uitkijken geblazen. Het wegdek was over het grootste deel van de afdaling opgelapt met gravelstroken. Erg rottig in een afdaling, niemand zit te wachten op een schuiver over dit grind. Deze route door de Gorges du Bachelard is erg rustig, erg mooi, maar veel tijd om rond te kijken heb je zo niet. Concentreren op het wegdek heeft dan prioriteit. Rond 18 uur staan we weer voor het hotel. Iedereen is goed aangekomen. Het was weer een zeer geslaagde dag, die met een drankje wordt afgesloten.

Jan S.

Woensdag 31mei: De 'rustdag'; naar Maljasset

Na de zware rit op dinsdag, waarop 3 cols boven de 2000 meters werden bedwongen, was het hoog tijd voor een wat minder zware rit. Nadat de kerkklok van Barcelonnette negen keer had geslagen vertrokken de zes renners voor een soepel ritje richting Maljasset. De volgauto kreeg een dagje rust. Bij de splitsing voor de Col de Vars, draaide Jan Schrauwen zijn fiets om. Dit om tijdig terug in Barcelonnette te zijn om bij de plaatselijke fietsenzaak het probleem met het achterwiel van zijn Colnago na te laten kijken. Bij diezelfde splitsing werd aangegeven dat Col de Vars tot 2 juni is afgesloten; een goede keuze dus om deze col afgelopen maandag al op te rijden.

Tijdens deze vrij vlakke (± 800 hoogtemeters), maar schitterende rit van 70 km door de vallei, gaven we onze ogen de kost aan de vele watervallen die links en rechts van ons de bergwand af denderden. Ondanks dat deze rit de 'rustdag' werd genoemd, gaf de Garmin enkele keren hellingspercentages van meer dan 10% aan. Aangekomen in Maljasset

(1858 m), zijn we net zolang doorgereden op zoek naar koffie tot de verharde weg stopte. Aangezien geen enkel café of restaurant geopend was in dit afgelopen plaatsje, besloten we rechtsomkeer te maken.

In het plaatsje Les Prats deden we onze volgende poging tot het verkrijgen van een kop koffie. François, de ééntandige bejaarde uitbater van het café 'Un Berger' wist ons in haast onverstaanbaar Frans te vertellen dat koffie niet tot te mogelijkheden behoorde, aangezien er die dag geen drinkwater beschikbaar was in het dorp. Er zat niets anders op dan ons te beperken tot frisdrank.

François bleek een ware wielervan en schudde alle grote namen van Nederlandse en internationale renners uit z'n mouw. Enkele minuten later kwam de goedlachse man naar buiten met een prachtige zwart-wit foto uit 1948 van de legendarische Italiaanse wielrenners Coppi en Bartoli.

Terug aangekomen in het hotel en na een verfrissende douche, besloten we onze reserves aan te vullen bij 'Bar Le Choucas'. Met uitzondering van één coureur nam iedereen Panini en een bak koffie waar al heel de ochtend naar werd gezocht. De ploegleider Jan Verbocht besloot de benen af te blussen met een koude pint, waarna z'n lang afwezige middagdutje eindelijk kon plaatsvinden. De rest van de Bonette-renners dook ook de hotelkamer in om zich op te laden voor de laatste 2 fietsdagen.

Sem

Donderdag 1 juni, rondrit Lac de Serre-Ponçon

Vanwege de weersverwachtingen voor deze dag en voor vrijdag besloten we de ritten voor deze dagen te wisselen. Ook zouden we een half uur eerder vertrekken om de te verwachte buien in de middag voor te blijven en werd de route omgedraaid, in plaats van tegen de klok in met de klok mee. Er zou geen volgauto meegaan zodat we met zessen de hele rit konden fietsen. Na een goed ontbijt vertrokken we om acht uur richting Lac de Serre-Ponçon. De zon stond stralend aan de hemel, maar dat kan in de bergen zo snel veranderen. Barcelonnette zou voor deze rit het hoogste punt zijn en dat merkte we ook onder weg, licht dalend tot aan het meer, daarna een klim met boven een mooi uitzicht op het blauwe water.

Na een afdaling staken we de rivier bij Celliers over. Hier begon nu ook de klim naar Col Lebraut op 1110 meter hoogte. Onderweg passeerden we de grote stuwdam waar achter het Lac de Serre-Ponçon ligt. Het is een van de grootste stuwmeren van Europa, de dam is gebouwd tussen 1955 en 1961 waar de rivieren Durance en Ubaye samenkomen. De dam en stuwmeer worden gebruikt voor energieopwekking, watervoorziening, waterbeheersing van de rivieren en waterrecreatie. Na de Col Lebraut volgde afdaling naar Chorges, waar we al snel een terras vonden voor de middagpauze. Jan Verbocht had al een bakker gezien waar hij voor ieder 2 heerlijke koeken kocht. Het tweede deel ging via een drukke verkeersweg naar Savines le Lac, gelukkig in dalende lijn. Daar staken we het meer weer over. Op een rustigere weg reden we met zijn zessen tot de afslag naar Pontis. Jan Schrauwen en Jan Verbocht volgden de weg langs het meer en de andere vier (Nico, Gert-Jan, Sem en Toine) namen de afslag naar Pontis en over de Col de Pontis, Nico kende deze klim van de andere kant. We kregen gelijk een stevige klim over een rustig en smal weggetje met als max. 14%. Ook de afdaling was stevig, korte steile stukjes met scherpe haarspeldbochten. Beneden stonden Jan en Jan al op ons te wachten. Hierna kwamen we als snel op de doorgaande weg richting Barcelonnette. Vanwege de donkere, dreigende lucht besloten we geen

terras meer aan te doen. Eén kort buitje maakte de weg even nat, maar meer werd het niet. Om 14 uur kwamen we weer bij het hotel aan. De middag werd verder gevuld met rusten en met een bezoekje aan stamcafé "Le Choucas".

Toine

Vrijdag 2 juni: Col de Bonette – St.Etienne de Tinée - Barcelonnette"

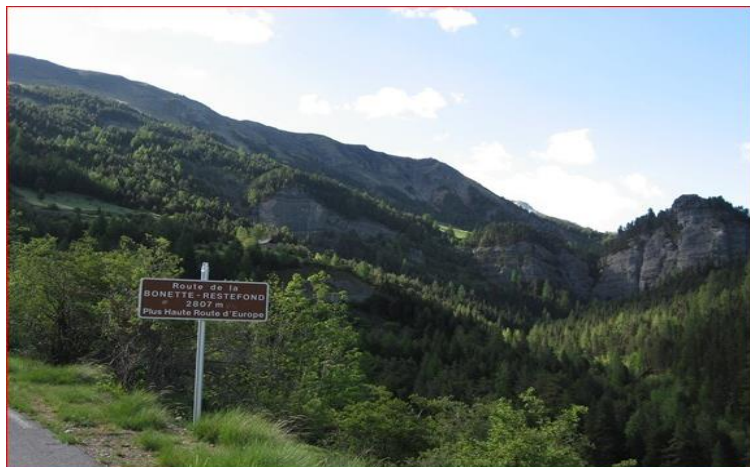
Vandaag de koninginnenrit van de week. Om 7:00 uur gaat de wekker en wanneer we de gordijnen openschuiven straalt de ochtendzon wederom door de ramen zoals we heel de week al gewend zijn. Vandaag is de dag van de koninginnenrit naar de top van deze week : Col de Restefond/ Bonette. Eigenlijk stond deze rit gepland op donderdag , maar doordat er op donderdagmiddag onweer voorspeld was, hebben we besloten om ritten te wisselen. In de ontbijtzaal staat wederom een klassiek Frans ontbijtje klaar, stokbrood, yoghurtjes, croissantjes en "pain de chocolat" en "fromage de cacahouète".

Tijdens het ontbijt worden de verwachtingen van vandaag met elkaar gedeeld waarbij de weersverwachting toch wel de boventoon voert. Ook wordt besloten dat Jan V. , Jan S. en Toine een kwartier eerder zullen starten om zo de wachttijd boven op de Col de Bonette beperkt te houden. We overbruggen in de eerste klim zo'n 1650 hoogtemeters en rekenen uit dat de temperatuur daarboven zo tussen de 0 en 5 graden Celcius moet liggen.

Bij het verlaten van de ontbijtzaal loop ik de kok tegen het lijf en hij vraagt waar de rit van vandaag naar toe gaat. Wanneer hij hoort dat dit de Bonette is geeft hij aan dat het laatste steile stuk naar de absolute top niet begaanbaar is doordat er nog sneeuw ligt. Ik neem dit voor kennisgeving aan en hoop dat hij het mis heeft. Er is maar één manier om er achter te komen...

Iedereen maakt zich gereed voor de laatste etappe van deze week. De tas wordt toch wel aardig gevuld met kleding, je weet maar nooit bovenop de top. Jan V., Jan S. en Toine zijn inmiddels vertrokken, Sem, Nico en ik blijven een kwartiertje wachten. Het is geen straf want de ochtendzon schijnt nog altijd uitbundig. Sem heeft vandaag de autodienst en zal de 1e beklimming als chauffeur voor zijn rekening nemen.

We zijn los, en rijden een 8 kilometer over het vlakke naar Jausiers, waar de beklimming aanvangt. De klim vanuit deze zijde is 22 km lang en begint heel geleidelijk over een brede weg. In het begin kom ik niet in mijn ritme en moet Nico laten gaan, maar naarmate de klim vordert wordt het als maar steiler en op deze stroken kom ik er doorheen en kan mijn tempo vasthouden. Als eerst kom ik bij Jan V. en in de verte zie ik de kleine gestalte van Jan S. en Toine ook al opdoemen. Toch een geweldige prestatie van de oudere garde! Langzaam lopen ik weer in op Nico en op de steilere stroken passeer ik hem weer.

Het landschap is fenomenaal en heel afwisselend, dennenbomen, een berghut, een waterval, rotspartijen en wanneer je af en toe omhoog kijkt zie de weg zich een baan naar boven zoeken via een aantal haarspeldbochten. Hier doen we het voor! Zelf heb ik nog even de tijd om verschillende teksten op de weg in me op te nemen bij een hartslag van

+/- 160 slagen. Op een gegeven moment staat er "PROMOGIRLS ARE THE SEXIEST" op de weg gekalkt. Zal waarschijnlijk te maken hebben met een of andere reclamekaravaan. Even later wordt ik op de foto gezet door een enthousiaste jongedame, zoals je deze op de verschillende cols in Frankrijk wel meer tegenkomt. Je moet toch ergens je geld mee verdienen.

Even later zie ik de kazerne waar ik alleen de verhalen van heb gehoord en hier wordt de weg serieus steiler, het percentage tikt hier de 13% aan, maar ook hier kan ik het tempo er goed in houden. Voorzichtig kijk ik naar beneden of ik mijn collega's nog zie, maar alleen Nico kan ik nog ontdekken. De laatste 4 km vlakt de beklimming wat af en dit voelt na de steile stukken aan als vlakke weg, hier kun je een aantal tanden bijzetten. Met de top inzicht hoop ik dat de kok deze morgen ongelijk heeft gehad naar niets blikt minder waar. Een sneeuwmassa blokkeert inderdaad de laatste paar honderd meter waardoor de absolute top niet bereikbaar is, toch jammer. Sem was inmiddels ook al op de top gearriveerd met de auto en ik kan daardoor gelijk iets warmes aantrekken. Even later volgen Nico, Toine, Jan S. en Jan V. Hier en daar worden foto's gemaakt van het adembenemende uitzicht over talloze Alpentoppen.

Iedereen kleedt zich warm aan voor de afdaling van 26 km en Toine neemt de plaats over van Sem en zal de afdaling voor zijn rekening nemen. We dalen af naar St. Etiënne de Tinée waar de koffiестop is gepland. Het eerste gedeelte van de afdaling is in de schaduw en dat maakt het er niet warmer op. Op een gegeven moment haal ik Jan S. weer in en die heeft koude handen en voeten. Naarmate we verder dalen neemt de temperatuur weer

toe en bij het binnenrijden van St. Etiënne de Tinée staat de thermometer al weer op dik 25 graden. Alle kleding kan weer uit om daarna op het terras neer te strijken en een lekker bakkie te doen.

Gevraagd naar de ervaringen van de eerste klim van de Bonette kwamen de volgende reacties:

Nico : een "beest van een klim", zwaarder dan de Stelvio.

Jan V. : het was "douwe en wringen".

Toine : zwaar maar zeer de moeite waard.

Jan S : goed verteerbaar

Sem : makkelijkste klim van de week, (ha, ha).

Jan V. had gisteren avond nog de voorraad koeken aangevuld en deze worden gretig opgegeten. In de zon worden we langzaam weer opgewarmd voor de 2e klim van de dag.

Jan S. heeft gekozen om de 2e klim van 24 km te laten voor wat hij is en ook hier gaan Jan V. en Toine een kwartier eerder van start. De temperatuur is toch wel een extra tegenstander geworden, maar ook een aantal dreigende wolken pakken zich samen rond de toppen. Ikzelf ga als laatste van start en doe het in het begin rustig aan, de eerste 5 km heeft een stijgingspercentage van 5% en hier kun je makkelijk boven je

theewater gaan rijden, wat je in een later stadium moet bekopen. De resterende kilometers gaan we richting de 7-8-9% maar langs deze zijde zijn geen extreem steile stukken. Wat verder opvalt is het geweldig mooie, gladde asfalt, dit is wel eens anders.

Even later kom ik als eerst Nico tegen en die zit "achterste-voren" op de fiets, het gaat hem niet lekker. Net op dat moment begint het ook nog dikke druppels te regenen wat bij Nico een scheldkanonnade tot gevolg heeft. Ik praat hem wat moed in en zeg dat het zo weer droog wordt. En dat het wordt inderdaad snel weer droog. De zon is inmiddels teruggekeerd en in de verte zie ik Toine en niet veel verder rijdt Jan V. Dit zijn mooie richtpunten. Sem zie ik nog niet rijden, hij is relatief nog fris omdat hij de eerste klim in de auto heeft gedaan. Ik stel me te doel om hem in te halen voor de top. Even later passeer ik Toine en spoor hem nog even aan en hetzelfde geldt voor Jan V.

Ik rijd door een vervallen dorp en hier wordt volop gewerkt om het weer op te knappen. Hier neem ik mijn laatste gelletje en ga vol voor Sem zijn achterwiel. Ik zie hem echter nog niet rijden hoewel ik toch een flink stuk voor me uit kan kijken. De omgeving wordt steeds ruiger en de temperatuur daalt ook weer snel. Ook voel ik dat de lucht ijler wordt, doordat ik meer moeite moet doen voor de noodzakelijke zuurstof. In de verte doemt het felgele shirt van Sem op en ik zal alle zeilen moeten bijzetten om hem nog in te halen. Bij het naderen van de top kan ik hem bijna aanraken maar haal het niet meer. Eenmaal boven merk ik dat ik langer moet herstellen dan normaal.

Eén voor één komen de "matadores" boven, eerst Jan V met Toine in zijn wiel. Van Nico nog geen enkel spoor. Niet veel later komt hij ook boven en geeft aan dat hij het mentaal verschrikkelijk moeilijk vond om zich nog een keer op te laden voor de 2e klim, maar ja "the only way is up" en in de auto stappen zit toch ook niet in het beestje. Tot zover de laatste serieuze klimkilometers van deze week.

We maken ons wederom klaar voor de afdaling maar niet voordat Jan S. nog voor de nodige hilariteit zorgt. Hij geeft aan dat hij zojuist een "grote boodschap" heeft gedaan in de sneeuwmassa. We weten niet zeker of het

echt zo is, maar ik zie m'n schoonvader hier gerust toe in staat. Het zal voor altijd een vraag blijven of "de bolus de la Bonette" echt heeft bestaan. De donkere wolken nemen langzamerhand de overhand en we vertrekken snel voor de laatste afdaling naar Jausiers, voordat we nog een serieus nat pak op onze nek krijgen. Halverwege de afdaling begint het toch nog even te regenen en worden we verrast door een kolonne "lelijke eendjes" oftewel 2CV's die naar boven rijden. In alle soorten en maten rijden ze ons tegemoet met dat typische geluid, hoog in de toeren om de hoogte te overbruggen.

Onderaan de afdaling wordt weer op elkaar gewacht en hier is het inmiddels droog en zonnig. We vervolgen onze weg verder naar Barcelonnette in een stevig tempo. Net voor 17 uur zijn we bij het hotel aangekomen en stapt iedereen voldaan van de fiets na de "hoogmis" van de week. C'est tout.

Ik denk dat we terug kunnen kijken op een fantastische week. Prachtig weer met daaraan gekoppeld een prima sfeer. Bij deze een compliment aan de ploegleider van de week, Jan Verbocht, die alles tot in de kleinste details had geregeld, TOP!

Gert-Jan.

Zaterdag 3 juni: de thuisreis.

Na een vroeg en licht ontbijt vertrekken we rond half acht voor de 1100 km richting Roosendaal. De eerste 200 km zijn weer over binnenwegen. In Gap gaat het niet helemaal soepel, we komen in het centrum terecht en daarna richting de Col de Bayard. Dit was een andere route dan op de heenweg. Dit tot verdriet van Jan Schrauwen, die achterin na een 50 tal bochten toch wat last van zijn maag kreeg. Na Grenoble gaat het vlot richting Lyon. Daar nemen we een korte omweg om een file te vermijden. Na de lunchstop neemt Jan Schrauwen het stuur voor een paar uur over en doe ik een hazenslaapje. Dan komen er dikke wolken opzetten en rijden we twee uur door de stevige regen.

Luxemburg wordt aangedaan om bij het bekende tankstation Berchem de pot goed vol te gooien met goedkope benzine. Kort voor 21

uur zijn we weer in Roosendaal. Het zit er op, deze week met fantastisch, stralend weer, zware cols en magnifieke natuur. Een ideale combinatie van vakantie en fietsen met een groep, die perfect bij elkaar paste. En... wir haben es geschafft..... al die zware cols op.

Jan V.

Fietsen schenk bvba
Nieuwstraat 59-61
B-2910 Essen
België
+32 36 67 57 74
informatie@fietsenschenk.be

SPECIALIZED

- ✓ KWALITEIT EN ADVIES
- ✓ UITGEBREID GAMMA
- ✓ VAKKENNIS EN SERVICE
- ✓ MEER DAN 30 TESTBIKES

Moment van de week

Nico:

Op de tweede dag: Binnen in de bar bleek de TV op de Giro aan te staan en wij kwamen precies binnen op het moment dat Quintana aan de laatste paar honderd meter bezig was. En na een tiental seconden hadden wij door, dat dit een historisch moment was. Het moment dat Tom Dumoulin de ronde van Italië won en wij stonden te juichen in de bar. De aanwezige

Fransen keken een beetje vreemd om zich heen. Het historische moment, het samen juichen en de verwonderde hoofden van de Fransen maakte dit moment voor mij onvergetelijk.

Toine:

Ik vond de beklimming van de Bonette van beide kanten in 1 dag toch wel heel speciaal. Dat de Cime de la Bonette afgesloten was doet hier niets aan af.

Gert-Jan:

Beklimming van de Col de la Cayolle, een hele afwisselende klim met prachtige stukken in schitterend weer en dan ook nog eens met superbenen.

Vooraf maak je er een voorstelling van hoe het zou kunnen zijn en op deze dag was het zo.

Jan S.:

Voor mij was dat de rit langs het meer en natuurlijk de goede sfeer onderling.

Sem:

Aangezien ik naast fietsen en de wereld zien, ook veel van wildlife houd, is mijn moment van de week de afdaling van één van de cols, waarbij ik al slalomend marmotten op de weg moest ontwijken.

Jan V.:

Mijn moment van de week was, toen ik op de laatste dag, na de tweede klim en afdaling van de col de la Bonette kon zeggen tegen Sem, dat ik de cardioloog kon feliciteren, want mijn hartoperatie was geslaagd. Want deze laatste klim van de week liep ook als beste. En verder natuurlijk het moment van Tom Dumoulin in de Giro!

Ritverslag 3-daagse Veluwe

Dag 1

Op vrijdagochtend halfnegen staat het vertrek gepland voor onze driedaagse naar Ede. Dit jaar rijden we met de fiets naar ons overnachtingsadres. Op donderdagavond begin ik me echter een klein beetje zorgen te maken. Ze geven namelijk flinke regenbuien af in de nacht van donderdag op vrijdag. Het is dan nog niet helemaal duidelijk of het om halfnegen droog zal zijn. Uiteraard hopen we daar wel op. Uit voorzorg laat ik de overige deelnemers weten dat ze op vrijdagochtend om uiterlijk halfacht een mailtje krijgen waarin staat vermeld of we inderdaad om halfnegen vertrekken, of eventueel iets later.

In de nacht word ik al een paar keer wakker van het onweer en de flinke regen. Als ik rond zes uur in de ochtend opsta, check ik direct de buienradar. Deze is duidelijk. Het zal nog even blijven regenen. Er wordt dan ook direct besloten om het vertrek uit te stellen tot halfelf. Met droog weer vertrekken is toch wel o zo heerlijk. Tja, en daar zit je dan, startklaar, maar een uitgestelde vertrektijd. Om de tijd te doden, kijk ik vervolgens iedere vijf minuten op de buienradar, met de hoop dat deze ook zonnestrallen laat zien. Rond 9h00 is vervolgens duidelijk dat het pas om 11h00 droog zal zijn in Roosendaal. We besluiten het vertrek uit te stellen tot halftwaalf. Als ik alle deelnemers bel, hoor je eerst 5 seconden telleurstelling (iedereen wil namelijk gaan fietsen), maar na 5 seconden beseft iedereen dat het buiten nog behoorlijk staat te plenzen.

Uiteindelijk is iedereen om kwart over elf bij Café Huis ten Halve, waar de nodige bagage in de bus van Nico van Est wordt ingeladen. Voor het eerste gedeelte van de route ben ik zelf chauffeur van de volwagen. Bij vertrek schijnt direct de zon, en de weg droogt al snel op. Maar het mooiste is wel de windrichting. Windkracht 4 uit het zuidwesten. Dat belooft 150km rugwind. Het gaat dan ook in een lekker tempo richting Prinsenbeek en Den Hout. Onderweg zien we regelmatig afgewaaidе takken en veel rotzooi op de weg. Iedereen is uiteindelijk erg blij met het

uitgestelde vertrek. Via Oosterhout en Raamsdonk zetten we koers richting Heusden. Daar is na 75km onze eerste stop gepland. Op dit terras vinden de tosti's ham kaas gretig aftrek. Het zijn tosti's die er qua smaak en grootte zeker mogen zijn. Na een stop van een ca 3 kwartier vervolgen we onze weg. Mijn fiets mag uit de volgwagen en de fiets van Jan Verbocht neemt plaats in de volgwagen. Met een flinke rugwind en via mooie strakke asfaltdijken gaat het met 34 km/h (met 2 vingers in de neus) richting Kerkdriel. Bij Heerenwaarden nemen het fietspad over de Waaldijk. We voelen dat we vliegen. Plots wordt er geroepen, achter, achter, achter. Iedereen denkt, "er zal wel een brommer aankomen", maar het blijkt een renner van Roompot te zijn, die zijn tijdritfiets aan het testen is. Het vliegt ons als een speer voorbij.

Na een kleine 135km nemen we plaats op het terras in Rhenen, naast onze Ouwehands Dierenpark. Via Wageningen en Bennekom komen we aan in Ede. Deze laatste 15km is een gevalletje van dwars de stad. Rond 18h00 komen we vervolgens aan bij het hotel in Ede. Als we ingecheckt zijn en op het terras plaatsnemen, zitten er nog andere fietsers. Ze zitten letterlijk en figuurlijk te drogen in de zon. Ze zijn namelijk wel vroeg vertrokken om 8h00 en hebben zeker 4 uur in de regen gefietst.

Het driegangmenu in het hotel smaakt iedereen erg goed, en ook de bierkaart van de bar wordt uitvoerig getest.

Bike Totaal **WIL RULLENS** *het nieuwe NIEUWE FIETSEN!*
wouw

SHIMANO
SERVICE CENTER

Rullens Bike Totaal 0165-308259
Molensingel 68 www.wilrullens.nl
4724 CR WOUW

Dag 2

Voor de 2e dag van onze driedaagse heeft Nico Matthijssen contact gezocht met WV Ede. Hen is gevraagd of ze met ons een rondje van ca. 100km. over de Veluwe kunnen rijden. Om kwart voor tien staat iedereen startklaar en WV Ede is uitgerukt met drie leden om ons vandaag de mooiste paadjes te laten zien (de volgwagen laten we daarom thuis). Wie die ochtend goed telt, telt 12 Bidonshirts, terwijl we vrijdag maar met 11 man zijn vertrokken. De twaalfde man achter de Bidon is vandaag Gerard Konings. Hij is deze dag "ingevlogen" voor extra kopwerk.

Na 200 meter zitten we direct op één van de prachtige fietspaden van deze regio. We zetten koers richting Otterlo en De Harskamp. Het glooiende landschap gaat onze benen testen op een gemeen stukje vals plat van Nieuw Millingen naar Hoog Soeren. Een fietspad dat over een lengte van drie kilometer ongeveer 40 meter stijgt. Lekker vals plat dus. Bovenaan deze "col" hergroeperen we en we rijden door het mooiste gehuchtje dat we vandaag passeren, Hoog Soeren. Na een kleine 40km sturen onze gidsen van WV Ede hun fiets ineens een zandpad in.....Strada Veluwe?.....dat wisten we niet. Na een kleine kilometer over een goed zandpad gereden te hebben, komt de beloning. Een prachtig fietspad over de Hoog Buurlosche Heide.

Op het einde van dit fietspad, staan twee dames en een man met een racefiets in panne. Kettingbreuk. Hun mannelijke fietsmaatje probeert zonder kettingpons de schade te herstellen. Gelukkig heeft René Schepers een hypermoderne kettingpons bij zich. De ketting is echter dermate beschadigd dat maken niet maar mogelijk is. Het blijkt een duidelijk gevalletje te zijn van wel vaak de ketting smeren, maar nooit schoonmaken. (achteraf blijkt de dame in kwestie jarenlang profrenster geweest te zijn. Het was namelijk Vera Koedooder die pech had. De andere dame was Margot Boer, goed voor 2x brons bij de OS van Sotsji in 2014) We rijden verder richting Hoenderloo, waar een mooi terras op ons staat te wachten. We laten ons de koffie met appelgebak goed smaken.

Op richting de Posbank. Via wederom prachtige fietspaden belanden we aan de bovenzijde van de Posbank. We maken op dit punt dan ook een mooie groepsfoto. Vervolgens dalen we af om de Posbank te gaan beklimmen via de Zijpenberg. Als we iedereen boven is (lees dit als volgt: als we denken dat iedereen boven is), rijden we richting Rozendaal. Onderaan de afdeling wachten we weer op elkaar, en één van de leden van WV Ede is zo slim om even koppen te tellen. Hij komt tot de conclusie dat we iemand missen.....maar wie.... Als snel stellen we vast dat het om persoon X gaat (in verband met de wet op de privacy mogen we niet vermelden om wie het gaat). Nico en Werner besluiten dan ook om een stuk terug te rijden, maar treffen niemand aan. Onze verdwaalde fietser opbellen heeft geen zin, want we weten dat hij vandaag geen telefoon bij zich heeft. Uiteindelijk besluiten we verder rijden. Onderweg maken we ons enerzijds zorgen om hem, anderzijds is het ook een goed onderwerp voor de grappen (weet hij wel of we in Ede op Epe zitten?; zullen we bij aankomst in het hotel doen alsof we hem nooit gemist hebben, etc, etc). Onderweg nemen we nog plaats om een strategisch terras (bij Juffrouw Tok) met de hoop hem daar voorbij te zien rijden (we zitten daar uiteraard niet omdat we dorst hebben). Als we in het hotel aankomen zien we tot grote vreugde zijn fiets in de stalling staan. Hij is inmiddels gedoucht en legt uit dat hij door verkeersdrukke in de afdeling van Posbank ons uit het oog is verloren. We beseffen dan ook dat we zijn afwezigheid pas na 20 minuten hebben gemerkt (oeeps).

Het terras is de rest van de avond onze grote vriend. Voor het avondeten nemen we binnen plaats, maar de warmte stuwt ons weer naar buiten. De eerste slimmeriken zie je op tijd richting bed gaan, want de volgende dag staat de rit naar huis weer op de planning. Mogelijk wordt dat een rit met wind tegen. Tegen een uur of elf hebben de meesten het terras ingeruild voor hun bed.

Dag 3

Vandaag staat de rit naar huis gepland. Iedereen is dan ook vroeg uit de veren, zodat er rond halfacht ontbeten kan worden. Na het ontbijt gaat iedereen z'n spullen bij elkaar zoeken en inladen in de bus van Nico. Het vertrektijdstip staat gepland voor kwart voor negen. Mooi op tijd staat iedereen klaar, zodat zelfs iets eerder kunnen wegrijden. In de eerste twintig kilometer van deze rit is het al aardig druk, niet met fietsers, maar met kerkgangers. We rijden immers door een stukje Nederland waar op zondag (en ook de rest van de week) de kerk centraal staat. Na een kleine 20 kilometer wacht een van de bekendste hellingen van Midden-Nederland op ons, de Amerongseberg. We zijn boven voordat we er eigenlijk erg in hebben. Na Amerongen krijgen we een prachtig stukje dijk langs de Nederrijn. Na een kleine 35km nemen we het veerpontje bij Wijk bij Duurstede. Aan de overkant van het water ligt een mooi terras dat we niet kunnen negeren.

We vervolgens de etappe om na een kleine 72km weer een veerpontje te nemen. Dit keer is het het pontje richting Brakel. We rijden het land van Heusen en Altena binnen. In de verte zien we plots een grote stofwolk. Zal er een boer op z'n land bezig zijn, dat zoveel stof veroorzaakt? Moeten

daar doorheen? Als we dichterbij komen beseft iedereen dat het geen stof maar rook is. Er blijkt net voorbij Andel een Ford uit 1973 vlam gevat te hebben. Blussen met onze Bidons heeft geen zin, en enkele minuten later is de brandweer ter plaatse. Dit brandje zorgt voor een extra rustmomentje van een klein kwartier. Niet veel later komen

we aan bij het laatste veerpontje van vandaag. Het Drongelse Veer over de Maas. Sommigen beginnen dan de volgende koffiestop te ruiken, en in vliegende vaart (tegen de wind in) gaat het richting Raamsdonk. Op de plaatselijke boerderijcamping is voor lekkere broodjes gezorgd. Het is dan wel zoeken naar een plekje in de schaduw, want de temperatuur is dan opgelopen richting de 30 graden. Als na een tijdje een plaatselijke fanfare aan hun jaarlijkse optreden gaat beginnen, maken we ons vlug uit de voeten. Zelfs zo vlug, dat ondergetekende en Luc Aerts alle zeilen bij moeten zetten om aansluiting te kunnen vinden bij de groep. Een gaatje van 2 meter bij wind tegen lijkt soms op een gat van een kilometer. Via Bavel en Ulvenhout rijden we richting Effen. We hebben tot dan toe nog geen enkele keer lek gereden dit weekend. Dit kunnen we volhouden tot net voorbij Etten-Leur, want dan begint het lekrijden. Eerst is het Luc, daarna Nico van Est en in de slotkilometers rijdt ook Rini van Geel plat. Na in totaal 422km gefietst te hebben, komen we iets na vier uur weer aan bij Café Huis ten Halve. Na het uitladen van de spullen, keert iedereen moe en voldaan weer huiswaarts.

Tot volgend jaar, Leon

CAFÉ EN ZALEN HUIS TEN HALVE

Huis ten Halve
Kruisstraat 60
4707 RC Roosendaal
0165 - 5333343

Zalen van 50 tot 100 personen

Specialiteit
Brabantse koffietafel

Eigenaar Fam. Buijk

TEGEL- DISCOUNT

GROOT ASSORTIMENT | GESPECIALISEERD | VOORDELIG

Argon 29
4751 XC Oud Gastel
Borchwerf 2 (Roosendaal)
Tel: 0165 53 05 40

Ritverslag 5 juni 2017

Rondje Kiltunnel

Vandaag de rit door de Hoeksewaard en de Kiltunnel, al vele jaren een rit voor rekening van Jos Dierks en van gastvrouw Nelleke van café "De Put" in Moerdijk. Maar omdat Jos zich als voorrijder heeft teruggetrokken en ook Nelleke haar job als café bazin heeft beëindigd, is deze rit vrijgevallen. De open plek is nu ingevuld door Pieter van Leijsen. Hij is weer voldoende hersteld na de perikelen van vorig jaar met zijn hart. Hij heeft de rit uitgezet en voorgereiden, maar nu in omgekeerde richting met een stop bij "De Banaan" aan de brug bij het Hellegatsplein.

Bij het vertrek is het mooi en zonnig, 15° C, maar er staat wel een straf windje uit het zuidwesten. Er staan 24 fietsers aan de start en chauffeur Piet. We vertrekken met de wind mee via de Oostelijke (ooh, that shit road, volgens Lance Armstrong) en daarna de Westelijke Havendijk naar het Gastelsveer. Pieter volgt in de tweede rij als souffleur voor de koprijders Gerard en Jan. Na de brug bij het Gastelsveer volgen we de weg langs Gastel tot het viaduct van de A17 en draaien daar de parallelweg op. Dan wordt via de brug over de Mark Standdaarbuiten gerond en geraken zo op de dijk richting Zevenbergen.

Na der oversteek bij de oude suikerfabriek van Zevenbergen gaat het op Moerdijk aan. Dit dorp laten we nu letterlijk links liggen en beklimmen de Moerdijkbrug via de linker parallelweg. Om de 100 m klinkt een daverend gerammel als we over de metalen platen van de voegen rijden. Piet neemt hier de autoweg om over de brug te geraken, hij mag niet over het fietsgedeelte van de brug. Voor hem geen probleem, hij weet hier feilloos de weg. Na de Kiltunnel pikt hij weer aan achter de groep.

Nu krijgen we de wind op de kop en wordt het zwaar voor de voorrijders. Maar elkaar afwisselen gaat steeds beter. Via het dorpje Moorschhoek en door de polder bij Strijen komen we op de lange dijk, de Schuringsdijk, naar Numansdorp. Daar worden we even tegengehouden vanwege de passage van een aantal lopers van de ROPA run. En op de brug naar onze koffiestop komen we nog enkele tientallen lopers en hun begeleiders op de fiets tegen. Bij "De Banaan" wordt halt gehouden en ploffen we neer op een zonovergoten terras. De koffie met gebak gaat er vlot in. En wordt er nagepraat over de trip van enkele Bidonniers naar Barcelonnette in de Alpen.

BERKGLAS B.V.

Uw partner in glas

CONTACTGEGEVENS

Adres

Leerlooierstraat 20

4871 EN Etten-Leur

Telefoon: 076 - 503 82 09

Fax.: 076 - 502 05 92

E-mail: info@berkglas.nl

Website: www.berkglas.nl

WAAROM BERKGLAS

- goede service
- betrouwbaar
- snelheid
- vakkundigheid
- kwaliteit

Berkglas levert en monteert alle voorkomende glastoepassingen zoals:

- Isolierend glas in alle denkbare samenstellingen
- Brandwerend glas
- Hardglazen deuren en puin.
- Hardglazen douchedeuren en douchecabines
- Glas in lood (ook in isolatieglas)
- Beloopbaar glas
- Structureel /semi structureel (verlijmd) glas
- Point Fixet (spider) glas
- Glazen U-balken (Linit/Profilit)
- Gelaagd glas / gehard & gelaagd glas (letselwerend/inbraakvertragend/kogelwerend)
- Verzilverd glas
- Gebogen glas
- Glas balustrades inclusief bijbehorende systemen
- (isolierend) monumentenglas
- Geëmailleerd / gezeefdrukt glas
- Voorzetramen
- Ventilatiroosters (Duco/Aralco/Buva)
- Glasveredeling (coaten)
- Glasfolies
- Glaslatten
- Beglazingsmaterialen

De terugweg gaat via de Kraaiendijk en de Oude Heijningsdijk richting Fijnaart. Hier staat de wind stevig op de kant en is het soms link, omdat er vele huizen staan. Als je dan achter een huis uitkomt op een open stuk krijg je een zwieper van de wind door de groep. Het fietspad richting de Witte Brug bij Stampersgat is dringend aan renovatie toe. Vele ribbels en scheuren maken het tot een vervelend wegdek, met name voor het zitvlak.

Na Stampersgat gaan we via de dijk richting Vroenhout langs het huis van sponsor Rob.

Na 101 km met een gemiddelde van 30.5 km/u staan we rond 12 uur weer netjes bij Huis ten Halve. Het was een vlotte rit zonder accidenten met een goede opkomst, geen lekke banden en ander malheur.

Toch tot slot nog een kritische noot:

Dit jaar is de club geconfronteerd met het afhaken van een aantal 'vaste' mannen, die het bestuur ondersteunen in het runnen van de club. Zo is Geert Konings afgehaakt als vaste chauffeur. Zo zijn een aantal vaste voorrijders ook afgehaakt en is een fors aantal ritten vrijgefallen. En wordt het steeds moeilijker om per rit een verslaggever te ronselen.

Wat betreft de chauffeur van het volgbusje is de helft van de zondagen een vervanger naast Piet nodig. Dit zijn 15 zondagen per jaar. Eerlijk verdelend zou elk lid één keer per 2,5 jaar als chauffeur kunnen fungeren.

Toch zijn er leden, die dit niet zien zitten, zij willen fietsen als ze komen.

Alternatief kan zijn voor hen, om dan een rit als voorrijder uit te zetten.

Helaas loopt ook dat niet storm....

Tenslotte is het steeds lastiger om leden voor een kort verslag van de rit te strikken. Daarbij is wel voor te stellen, dat niet iedereen even vaardig is in het hanteren van het toetsenbord en de Nederlandse taal. En er dus echt tegen op ziet om zo'n verslag te maken. Maar deze zondag heeft Pieter van Leijsen als voorrijder bij de start aan de groep gevraagd, wie een verslag wilde maken van deze rit. Er meldde zich niemand. En bij een tweede poging van Pieter bij de koffiestop met dezelfde vraag direct op de man af, had hij ook geen succes. Het kan toch niet zo zijn, dat je als lid van een vereniging één enkele plicht hebt - nl het betalen van je contributie - en verder alleen maar rechten?????

Wie pakt een keer de handschoen op.....

Jan Verbocht

Uitlaatservice Snuf en Snuitje
Roosendaal, Bergen op Zoom en omstreken
Tel.: 06 111 08 497
E-mail: snufsnuittje@outlook.com

① snufsnuittje.weebly.com

Jachttrainingen Go Apport
Roosendaal, Bergen op Zoom en omstreken
Tel.: 06-111 08 497
E-mail: goapport@live.nl

Klusbedrijf van Ostaijen ★

Aannemer in Roosendaal, Nederland

[Website](#)

[Routebeschrijving](#)

Adres: Vijfhuizenberg 97, 4708 AJ Roosendaal

Telefoon: 0165 566 654

Provincie: [Noord-Brabant](#)

Voor alle nieuwbouw en
onderhoud aan uw
woning zoals metsel-
werk, tegelwerk en
stukadoorswerk

Ritverslag 11 juni 2017

Hoogstraten (thuisblijvers)

Met thuisblijvers worden bedoeld diegenen die niet afgelopen vrijdag zijn vertrokken voor een 3-daagse, maar we blijven echt niet thuis, alhoewel een aantal wel.

De deelnemers aan de 3-daagse hadden bij het geplande vertrek pech. Zij hebben door de hevige regen zelfs 3 uur moeten wachten voordat zij droog op pad konden. Dan hadden wij het op zondag beter getroffen, prima temperatuur, droog en een redelijke wind.

Om 8 uur stond er 12 man klaar om op pad te gaan voor een rondje langs Hoogstraten.

Ondergetekende is vandaag de voorrijder en vertrekt met John Theunisse naast hem via de Nispenseweg en Vierhoevenstraat. De Zonnelandstraat is namelijk afgesloten en wordt voorzien van een nieuw wegdek. John is helemaal in de wolken met zijn nieuwe Colnago. Hij heeft er lang op moeten wachten, maar nu is het zover. John zal later worden afgewisseld door Gerard Konings. Onderweg vertelde Gerard dat hij daags daarvoor de 3-daagsegangers had bezocht en met hun een tocht had gemaakt, w.o. 3 maal de Posbank op.

Via Visdonk, Schijf en Achtmaal rijden we naar België. Richting Loenhout en dan over het fietspad naar Hoogstraten. Is met zo'n kleine groep goed te doen. Dan via Minderhout naar Meer. Net voor Meer gaan we rechtsaf en rijden met een boog via Meerle naar Meersel-Dreef. We zouden koffie gaan drinken bij de paters, maar we hadden de pech dat de mis net afgelopen was. De bezoekers hiervan waren ons net voor, waardoor het langer duurde voor de bestelling opgenomen werd. Het bleef dan ook maar bij 1 bakje. Toon van den Broek wilde doorrijden naar Martens, maar kwam hier later op terug.

Vanuit het koffieadres moeten we slalommen door de bezoekers van de rommelmarkt en gaan linksaf richting Rijsbergen. Op weg hier naar toe,

hoort Pieter van Leijsen ineens een "krak" . Blijkt een breuk in de zadelpen. Door te blijven zitten, is hij veilig thuis gekomen.

Van Rijsbergen rijden we via Klein-Zundert naar Schijf. Op de Schijfsebaan komen ineens 2 "jonge honden" naar voor en nemen met 34 km/u de kop over. Anders wordt er gelijk geprotesteerd, maar nu volgen ze allemaal behalve ikzelf. Pieter van Leijsen rijdt naar voor en maant de voorrijders de snelheid te temperen. Daarna wordt de kop hersteld door mijzelf en Maurice van de Berg. Overnemen is prima, mits in overleg en met normale snelheid.

Dan rijden we richting Horendonk. We moeten tenslotte aan de kilometers komen. In de bocht linksaf de Leegtestraat in om langs de Zuidkant Horendonk binnen te rijden. Het waren echter slechts 8 man die af sloegen. 4 man zagen dit om wat voor reden dan ook niet zitten en reden rechtdoor. Dat is jammer, want het motto blijft nog steeds *"samen uit, samen thuis"*. Ook voor hen is de rit verkend en uitgezet, wat tijd energie en geld heeft gekost. Van Horendonk rijden we nu via Nispen terug naar Huis ten Halve waar we om 12 uur aankomen.

Jan de Rooij

Van den Broek Bouwkundig Teken- en Ontwerpbureau in Roosendaal

Hubertusdonk 13
4707 TH Roosendaal

0165 544891

Ritverslag 18 juni 2017

Kalmthout - Zandvliet

Het is een mooie zondagochtend met een stralend zonnetje. En de wind houdt zich vandaag ook redelijk rustig. Toch is de opkomst maar matig: 18 fietsers en chauffeur van dienst Piet. Wellicht dat vaderdag hier debet aan is. Mede vanwege vaderdag staat er vandaag een rit zonder stop over 80 km gepland. Deze is onder leiding van Jan de Rooij. Hij vertrekt op kop met naast zich Gerard Konings. Via Nispen en de Honingbossen richting Essen gaat het langs de quarantainestallen bij het station van Essen. Dit complex is al lang in onbruik en raakt steeds verder in verval. Het tempo zit er goed in, omdat de wind hier geen vat heeft op het peloton.

Langs de Kiekenhoeve en daarna via de Nolsebaan komen we aan de achterzijde van Wildert op de grote baan naar Kalmthout.. In Kalmthout gaan we rechtsaf over de lange hoofdweg naar Putte en Stabroek. Doordeweeks erg drukke wegen en niet te doen met zo'n groep, maar op de zondagmorgen is het geen probleem. Na de oversteek over de A4 komen we langs de container overslag van de havens van Antwerpen. Hier is het opvallend leeg, maar ik hoor fluisteren, dat er onderhoud wordt gepleegd en dat daarom de boel even stil ligt.

We doorkruisen Berendrecht en richting Zandvliet ligt er een mooi fietspad naast de kasseien weg. Hoewel.. naar Parijs-Roubaix normen is dit gewoon glad asfalt. De kopmannen houden hier het tempo er goed in, mede omdat de zwakke wind met ons meeblaast. Na Ossendrecht kiest Jan de route langs Calfven, waar het wegdek nog steeds bestaat uit klinkers. Misschien nog wel dezelfde waar we als jonge gasten 47 jaar geleden overheen reden op onze vaste trainingsronde. En richting de kerk van Hoogerheide kriebelt het vals plat nog steeds even erg. Hier gaat de route over de oude route dwars door Hoogerheide en richting Bergen op Zoom, allemaal wegen, die iedereen kent.

We passeren de Heimolen en Stay Okay, om bij het crematorium het viaduct op te draaien. Om toch aan voldoende kilometers te komen, heeft Jan een lus via Moerstraten eraan vastgeplakt. Bij de vijver van Heide vraag ik Rini van Geel om het samen van de koprijders over te nemen. En hij gaat er gretig op in. Hij heeft de laatste weken veel kilometers gemaakt, ook bij de AKN en is goed in vorm. Dat hij goeie benen heeft, merk ik, als we via de Spellestraat wind op richting Roosendaal gaan. Het is stevig duwen aan 33 km/u. Bij de Tolbergvijver neemt Jan zijn favoriete "Theo-tje". Voor niet-AKN-ers: zo wordt daar een extra lus genoemd, die Theo Jukes meestal tevoorschijn tovert. En dat kan soms wel 20 km extra betekenen. Voor ons is het een ommetje via de Brembos en Nispen. Zo rijdt het veiliger en gemakkelijker aan richting Huis ten Halve.

Nog voor 11 uur zijn we vóór de AKN bij Huis ten Halve en worden we vlot bediend. Er staan 82 km op de teller met een gemiddelde van 30.5 km/u. Een snelle, vlotte en gemakkelijke rit, mede door de weersomstandigheden. En... weer geen lekke banden. Het valt op, dat er weinig wordt lek gereden. Dit was ook al zo bij de winterse ritten over de Oesterdam. Beter materiaal of betere verzorging van het materiaal, wie zal het zeggen. Regelmatig de banden schoonmaken, nakijken, de splintertjes eruit halen, het scheelt allemaal.

Jan Verbocht

bloemenboetiek de Goudsbloem

bloemenboetiek
de Goudsbloem

WAAROM DE GOUDSBLOEM

Wij houden van bloemen
Uw boeket wordt gemaakt door
talentvolle vakbekwame bloembinders
Service en kwaliteit is vanzelfsprekend
Vóór 12:00 uur besteld, vandaag afgeleverd.
7 dagen vaasgarantie.
Veilig online betalen.
Bezorging in heel Nederland door onze Fleurop
collega's.

President Kennedylaan 158
4707BG Roosendaal
0165-557332

Sint Janstraat 81
4741 AN Hoeven
0165-503312

Pastoor van Breugelstraat 138
4744 AG Bosschenhoofd
0165-317068

Rabobank

< Home

Rabobank Zuidwest-Brabant

**RIJWIELSPORTHUIS
AD VAN OVERVELD**

VERTROUWDE
KWALITEIT EN
SERVICE!

OPENINGSTIJDEN

maandag - woensdag - donderdag
08:30 - 12:15 / 13:00 - 18:00

vrijdag
08:30 - 12:15 / 13:00 - 20:00

zaterdag
08.30 - 12.15 / 13.00 - 17.00

dinsdag en zondag gesloten

ADRES

Rijwielersporthuis Ad van Overveld

O. L. Vrouwenstraat 181
4735 AD Zegge

Tel. 0165-540893

RIJWIELSPORTHUIS AD VAN OVERVELD

VERTROUWDE SERVICE!

**AAN DE
STEGGE**
Roosendaal

Contactgegevens:

Telefoonnummer: 0165-560 602

Faxnummer: 0165-560 462

Website: adsr.nl

Email: info@adsr.nl

Bezoekadres:

Vijfhuizenberg 46, 4708 AL, Roosendaal

Postadres:

Postbus 1446, 4700 BK, Roosendaal

Waar zullen we beginnen?

Van vastgoedidee tot service

Ritverslag 25 juni 2017

St Jozef - Rijkevorsel

Als ik om 7 uur de poort open doe, ziet de lucht er boven de Nispense kerktoeren erg dreigend uit. Zou het dan toch gaan regenen ??? De gewassen en de plantjes smeken al weken om een beetje hemelwater. En ja hoor, om half acht een beetje miezeren, een klein buitje, stelt niks voor. Maar toch... juist op dat moment is het voor veel Bidonners een reden om niet de deur uit te gaan. Want bij Huis ten Halve staan om acht uur maar tien man en als chauffeur Pieter van Zeggeren. De regen is dan al gestopt. Pieter heeft zich gemeld als chauffeur, omdat hij door zijn rug is gegaan, maar zich toch dienstbaar wil maken.

Het is vandaag de rit naar St Jozef, naar café Sport. Dit is een rit uit de erfenis van Jos Dierks, die jarenlang deze rit uitgezet heeft. En omdat nagenoeg niemand deze regio verder kent, heb ik die op mijn bordje gekregen. Afgelopen dinsdag heb ik deze rit voorgereden onder hete en uitdrogende omstandigheden. Zoals er vele wegen naar Rome leiden, zijn er ook (te) veel wegen naar St Josef. En die lijken allemaal zo verdomd veel op elkaar, Belgische betonbanen.

Nog een beetje met stramme benen gaan we op weg met Geert Konings naast me op kop. Gisteren hebben we met 5 man een onderlinge rit gereden, ook die richting uit ging, naar café Trappisten in Westmalle. Er stond toen een stevige wind en het was duwen op sommige stukken. Maar we hadden - om in formatie termen te spreken - een stevig motorblok, die elkaar afwisselden: Gerard, Nico, Jan S. en Jan V. Toon v.d. Broek had erg slechte benen en hield zich gedeisd. Hij speelde voor de PvdA.

Via het Hoekske en Jagersrust gaan we op Achtmaal aan. Vandaar naar de oude grensovergang bij Wernhoutsburg. Er wordt om de 10 km van koprijders gewisseld. We passeren Loenhout aan de oostzijde via Terbeek

en steken de A 16 over. Dan links over de betonbaan van de Hoenderdreef en weer links over de Leiweg langs het "konijneboutje" en het gasstation van Hoogstraten. Even verder worden er wat minder fraaie grappen gemaakt als we het slachthuis van Hoogstraten passeren. Via Achtel gaan we richting Wortel. Hier neemt Ad van Agtmael het commando over. Hij krijgt het verzoek om dit ook wind op over de lange baan naar Rijkevorsel te doen. En zowaar.. hij doet het ook.

We rijden door een buitenwijk van Rijkevorsel en dan richting Beerse. Even verder volgen we het kanaal tot café "SPORT". Daar zijn we al om tien voor tien. Alle luiken zijn nog dicht. Ik dacht.. een duivenlokaal is altijd vroeg open. Niet dus. Maar Gerard Konings voelt eens aan de deur en die gaat open. We zijn toch welkom en de luiken gaan snel open. We worden vlot bediend met koffie en cappuccino, waarbij het bekertje advocaat niet ontbreekt. Aan tafel wordt opgemerkt, wie vandaag "het broekske", ofwel de jongste van de groep fietsers is. Dit blijkt voorzitter Luc te zijn met zijn 52 jaar. Eén zeventiger, zes zestigers en 3 vijftigers zitten aan de tafel. En dan nog chauffeur Pieter, ook al 64 jaar. Gemiddelde leeftijd 62.3 jaar !! Amai.. waar is de jeugd ??

Na de koffie gaan we terug richting Rijkevorsel. Daar passeren we het klassieke stadion van 'KFC Zwarte Leeuw". Een authentiek Belgisch stadion van een club uit de vierde klasse. Even verder wordt weer gewisseld en komt René Schepers aan het front. Dat is jaren geleden, deels door allerlei fysieke ongemakken. Dit jaar is hij vaste klant en de kracht van weleer begint weer terug te komen. Ik zit heel prettig uit de wind in zijn zog over een tiental kilometers. Richting Loenhout passeren we de grote windmolens en gaan we over het viaduct van de A 16. Met Jan de Rooij naast me is het even stevig harken tegen de harde wind het viaduct op. Via de Neervenweg maken we een ommetje om het gehucht Braken heen. Op de Hoofdbaanwetering richting Nieuwmoer komt Luc ook even piepen op kop. Dit is een stuk met de harde wind recht op de kop en dat spreekt een Zeeuw altijd aan. Bij Nieuwmoer nemen we ook een sluip door - kruip door weggetje om het centrum heen. Via het Spurrieveld en de Postbaan gaat het op Horendonk aan. Om toch aan voldoende kilometers te komen,

gaat het laatste stuk via Essen en het centrum van Nispen. Even na 12 uur zijn we bij de finish. We hebben maar 95 km gereden, maar wel voor 150 km kunnen windhappen. Een gemiddelde van 30.3 km-u. Weer een vlotte tocht, met keurig wisselen van koprijders. En opnieuw geen lekke banden of andere panne. En.. Pieter, bedankt, dat je je beschikbaar wilde stellen als chauffeur, ondanks je fysieke malheur.

Jan Verbocht

Topsystemen

Systeemplafonds, -wanden & -verlichting

Nucleonweg 26
4706 PZ Roosendaal

T. 0165 - 53 00 52
F. 0165 - 53 08 33
E. info@topsystemen.nl

DÈ PARTNER IN DE AFBOW

Bekerhuis Lambregts
Boulevard 143
4701ET Roosendaal

Telefoon
0165-534498

Ritverslag 2 juli 2017

Chaam – Baarle Nassau

De voorbereiding

Tijdens de afgelopen jaarvergadering had ik me als nieuw lid samen met de ervaren Wim ingeschreven als voorrijders voor deze rit. Van Wim had ik al een aantal GPX bestanden ontvangen om te kijken welke route het zou worden. Normaal fiets ik altijd in Zeeland (wind happen op de Oesterdam), dus deze streek was voor mij wat onbekend. Ik besloot uiteindelijk om met Garmin Connect een nieuwe route uit te zetten en deze voor te rijden op zondag 18 juni. Was toen een hele warme dag, en was blij dat ik mijn Camelbak met 1,5 extra liter water bij had. Zeker geen overbodige luxe.

Gelukkig had ik de geplande koffiestop "Cafe de Brooy" in Gilze kunnen vinden, maar deze was door mijn vroege aankomst nog niet open. Dan maar de turbo weer aanzetten en op naar huis. De navigatie modus op mijn Garmin werkte overigens prima. Alleen tijdens de rit had ik totaal geen idee wat mijn hartslag, snelheid, gemiddelde was. Achteraf wezen de cijfers uit dat het wel goed zat met de vorm.

Vrijdag voorafgaande de rit had ik nog met Wim de route per auto gereden. Even checken of dat we met de volgauto geen obstakels zouden tegenkomen. Met de Garmin aan in de auto hadden we al snel veel Strava KOM's te pakken. Uiteraard hebben we deze weer teruggegeven aan de rechtmatige eigenaren die die KOM's per fiets hebben volbracht.

Bij de Brooy hadden we al de appeltaart voorgeproefd en hadden de bestelling van het gebak voor zondag al geregeld. Check, dubbelcheck, einde voorbereiding, laat de rit maar komen.

De rit

Leon had al aangegeven om ook als voorrijder op kop te willen rijden. Ook hij had de route al verkend en tips gegeven. Leon bedankt! Leon had in het begin wat moeite met het tempo op kop, want hij moest zijn all-inclusive vakantie (Turkije) nog verteren. Waarschijnlijk teveel genoten van de onbeperkte buffetten. ☺

Ik had goede benen en werd op kop ook nog ondersteund door Jan en Geert. Twee goede tijdrijders die een strak tempo kunnen rijden. De navigatie modus liet me niet in de steek en kon goed op tijd de afslagen aangeven voor de groep. Voor mij zeker handig, omdat het gebied voor mij toch wel redelijk nieuw is. Bij Jan staat alles op zijn 'harde schijf' en geeft geen navigatie nodig en weet me bij een aantal plaatsen wat anekdotes te vertellen over koersen die nog over de kasseien gingen.

In de tussentijd wist ik nog steeds niet hoe hard we reden en hoe het met mijn hartslag stond. Dan maar koersen op gevoel. Ik hoorde geen 'gemekker' in het peleton, dus het tempo moest wel redelijk goed zijn. Tussen Werhout en Meer en bij Ullicoten hadden we stroken met "beton platen" i.p.v. asfalt, maar daar had ik de renners al voor gewaarschuwd. Ik had bewust mijn banden op 6 bar gezet om de oneffenheden wat soepeler te kunnen nemen.

Het weer bleef goed tot 2 kilometer voor de Brooy. Daar ging het flink regenen op dat moment en Geert en ik besloten om dat laatste stukje wat extra gas te geven om toch nog enigszins droog aan te komen bij de koffiestop.

De eerste 70 km zaten er op. Ik was gerustgesteld. Geen lekke banden, geen oponthoud, geen gevaarlijke situaties en wat ook belangrijk was: ik had nog steeds redelijk goede benen. Bij de Brooy was er ruime keuze uit het gebaks assortiment en de mannen zagen er tevreden uit.

Na de stop hadden we nog wat miezer her en der maar echte buien bleven uit. Vanaf de Brooy hadden we wind tegen, dus ik besloot maar te kijken hoe lang ik nog op kop kon blijven rijden. Vlak voor Zundert liep mijn GPS vast. Dat was voor mij ook het sein om de koppositie aan Leon door te geven. Hij zou het laatste stuk verder in goede banen leiden. Na 89 km kopwerk begon ik toch wel wat te verzuren. Dan maar wat herstellen achter in het peloton.

Bij Zundert was de weg naar Stuyvebant geblokkeerd en we moesten een andere weg kiezen naar Klein-Zundert om vervolgens bij Schijf uit komen. Na Jagersrust ging Nico er vandoor en zette zijn bekende turbo diesel weer aan voor een tijdritle. Ondanks wat verzuurde benen probeerde ik nog te achtervolgen (tegen beter weten in) en kwam tussen de groep en een andere Belgische groep te zitten. Was dit een chasse patate? Volgens wikipedia wel:

"Chasse patate is een term uit het wielrennen, die voor wat betreft het wielrennen op de weg, gebruikt wordt wanneer één renner (of, uitzonderlijk, meerdere renners) vanuit het peloton naar de kop(groep) demarreert en halverwege blijft hangen. Indien deze zijn achtervolging volhoudt (of zelfs begint) – zonder uitzicht op aansluiting bij die kop(groep) – wordt die achtervolging een chasse patate genoemd. De renner levert een relatief grote inspanning om in zijn eentje voor het peloton uit te blijven, schijnbaar nog steeds jagend op de (kop)groep, maar verkiest, zonder de kans de uitslag van de wedstrijd nog te kunnen beïnvloeden (via enerzijds aansluiting bij de (kop)groep of anderzijds door zich terug te laten zakken in het peloton), deze aldus uitputtende maar weinig renderende inspanning toch vol te houden. Deze inspanning van deze renner valt daardoor niet (meer) serieus te nemen"

Na 112 km kwamen we weer bij HtH aan. Alles was deze ochtend prima verlopen. Voor mij is het zeker voor herhaling vatbaar om komend seizoen weer wat ritten voor te rijden. Zeker ook een aanrader voor diegenen die twifelen. Er zijn altijd sterke renners die je zullen ondersteunen tijdens je rit en je helpen met het kopwerk. Mannen bedankt!

Pieter Heijmans

AUDI CENTRUM ROOSENDAAL

Uw Audi dealer voor West-Brabant, Tholen e.o.

Audi Centrum Roosendaal

Argon 41
4751 XC Oud Gastel
0165-522950

www.audicentrumroosendaal.nl
info@audicentrumroosendaal.nl

BEDANKT
en
TOT ZIENS
—

De Regenboog

Volgende editie weer in september

